

Ser-estar (llibre pàg. 237)

Localització

Ser, quan s'indica només **localització** i el complement de temps no especifica quantitativament la durada (*ara, mai, els caps de setmana, de vegades...*):

Demà a la tarda **seré** a Canet.

Els caps de setmana no **era** mai al despatx.

Ara **sóc** a la cantonada de casa teva esperant-te.

Ella mai no **serà** a la platja.

Som a casa. [se sobreentén ara]

On **són** les claus?

Ser-estar. Localització

Estar, quan s'expressa la idea de **permanència** i el complement de temps indica la durada quantitativament (*de 5 a 7, tot el cap de setmana sencer, a partir de les 5, fins a les 9, sempre...*):

Estaré tota la tarda a Canet.

Va estar al despatx tot el cap de setmana.

Estic a la cantonada de casa teva des de fa dos minuts.

Segur que de les 10 a les 12 **estarà** a la platja.

Promet-me que **estaràs** al costat del teu germà. [se sobreentén després]

Ser-estar. Localització

Estar, quan equival a *residir, treballar...*:

Encara **estic** a casa dels pares.

(Encara *resideixo* a casa dels pares.)

A quin hospital **estàs**, des que vas acabar Infermeria?

(A quin hospital *treballes*, des que vas acabar Infermeria?)

Ser i estar seguits d'adjectius, de participis, d'adverbis...

En altres casos, per saber si s'ha d'emprar *ser* o *estar* cal fixar-se en aquests aspectes:

- si el verb es refereix a un ésser animat (una persona o un animal);
- si es refereix a un ésser inanimat (un objecte, un sentiment...);
- el significat de la paraula que va després del verb.

Quan el subjecte és una persona o un animal:

a *Ser* amb els adjectius *viu, mort, casat, solter, divorciat, separat, vidu...*:

Pobre home: fa un mes **era** viu, i ara ja **és** mort.

Em pensava que l'Aida encara **era** soltera i es veu que **és** vídua.

b *Ser*, quan l'adjectiu designa una **propietat permanent** d'una persona o d'un animal (*ser honrat, decidit, català, professor, socialista, cristià, homosexual, alt, baix, bonic, intel·ligent, bo –bona persona–, important, famós...*):

Quan **era** petita em sembla que **era** molt entremaliada.

Serà més conegut quan **sigui** científic.

c *Estar*, quan l'adjectiu designa un **estat transitori** d'una persona o d'un animal (*estar cansat, avorrit, despullat, content, bo –de salut–, malalt...*):

Com que **estàvem** tan atabalades no vam recordar que **estaves** malalt.

No **estic** pas trista, **estic** cansada.

Quan el subjecte és una cosa, un sentiment....:

a *Ser* gairebé sempre, tant si fa referència a una **propietat permanent** com a un **estat transitori**: *ser petit, ser bo (un menjar), ser gran, ser blanc, ser salat, ser tebi, ser nou, ser tancat...*

Aquests bombons **són** més bons que els altres, que **eren** massa dolços.

No sé si puc entrar perquè la porta **és** tancada, i **és** una mica violent per a mi haver de trucar.

b *Estar* davant **adverbis** que indiquen estats:

Aquell hotel **estava** molt bé.